

Bilag 11

Viborg Handelsskole.

Viborg, den 6. marts 1951.

Til folketingsudvalget angående forslag til lov om handelshøjskoler.

Da der overfor mig som leder af den herværende handelsskole i de senere år hyppigt har været udtalt ønsker, såvel fra indenbys som fra udenbys boende, om oprettelse af et kursus til diplomprøven i regnskabsvæsen i Viborg, har jeg med interesse gjort mig bekendt med det i folketinget fornylig fremsatte forslag til lov om handelshøjskoler samt den af et udvalg afgivne betænkning, og jeg beder herved om tilladelse til overfor det ærede folketingsudvalg at måtte gøre nogle bemærkninger om ledelsen af de i lovforslaget omhandlede handelshøjskoler.

Lederen af en handelshøjskole benævnes i lovforslaget som studieleder. Af betænkningen må det formodes at fremgå, at studielederen, for at kunne anses for at være kvalificeret til denne stilling, skal være universitetsuddannet. Endvidere fremgår det, at lederstillingen skal være den pågældende leders hovederhverv, samt at denne lønmæssigt normeres som et docentur ved universitetet, hvorefter lønnen vil andrage 15 000—20 000 kr. årlig.

Hertil er straks at sige: Hvis loven skal administreres efter disse i betænkningen angivne retningslinier, vil den ikke virke efter sin hensigt — at fremme oprettelse af handelshøjskoler i provinsen. Jeg opfatter nemlig dette som hensigten, jfr. betænkningens udtalelse: Af de anførte grunde finder udvalget det ønskeligt både af hensyn til de pågældende unge og til erhvervslivet, at der åbnes adgang til i provinsen at oprette nye kursus til diplomprøven i regnskabsvæsen . . . (side 12).

Loven vil tværtimod i sin virkning umuliggøre oprettelse af handelshøjskoler, hvis kravene til leder skal opretholdes. Disse krav er ganske urimelige.

Det kan aldrig være rimeligt at gøre en lederstilling, som det her drejer sig om, til et hovederhverv. Der er tale om nogle timers ugentligt undervisningsarbejde med tilhørende hjemmearbejde + et ubetydeligt administrationsarbejde. Vel er det ikke undgået min opmærksomhed, at der lægges megen vægt på muligheden for udførelse af videnskabeligt arbejde, men til trods herfor turde det dog være højt betænkeligt gennem lovgivningen at fastlægge et så lille arbejdsområde som hovederhverv, og ikke mindre betænkeligt vil det være at lønne det som sådant. Man forstår da så godt, at ministeriet i sine bemærkninger til lovforslaget forbeholder sig sin stilling med hensyn til den økonomiske rækkevidde.

Jeg bestrider ikke, at lønnen er for stor for leder med de forlangte kvalifikationer. Tværtimod vil jeg snarere tro, at den er for lille, ja, så lille, at hvis det er en virkelig dygtig mand, det drejer sig om, vil han hverken føle sig tilfredsstillet med arbejdets omfang eller med lønnen. Der er al sandsynlighed for, at disse lederstillinger bliver gennemgangsstillinger, som tages i mangel af bedre eller for at få behagelige arbejdskår, medens doktordisputatsen skal skrives.

Intet er værre for en skole, og skole er det dog trods alt, end at skifte leder. Det giver ustabilitet i skolens arbejde og dårligt ry. Selvom jeg godt kan se begrundelsen for at stille så store krav til lederen, at hævde skolens videnskabelige standard, så tror jeg ikke, at den foreslåede lederordning i det lange løb er i handelshøjskolens virkelige interesse.